

SID

سرویس های ویژه

سرویس ترجمه تخصصی

کارگاه های آموزشی

بلاگ مرکز اطلاعات علمی

سامانه ویراستاری STES

فیلم های آموزشی

کارگاه های آموزشی مرکز اطلاعات علمی

مقاله نویسی علوم انسانی

مقاله نویسی علوم انسانی

اصول تنظیم قراردادها

اصول تنظیم قراردادها

آموزش مهارت های کاربردی در تدوین و چاپ مقاله

آموزش مهارت های کاربردی در تدوین و چاپ مقاله

نقش نزدیکی و ویژگی های فیزیکی در میزان استفاده از پارک ها در محلات

زینب علی یاس

عضو باشگاه پژوهشگران جوان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرعباس

znb.aliyas@gmail.com

محمد قرائی

عضو باشگاه پژوهشگران جوان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرعباس

mohamad.gharaie@yahoo.com

چکیده

انسان ها به صورت غریزی به محیط طبیعی اطرافشان گرایش پیدا می کنند و در سلامت جسمی و روانی آنها موثر می باشد. همچنین وجود پارک ها و فضاهای سبز شهری محیط منحصر بفردی در چشم انداز شهری و فرصتی برای انواع فعالیت های فیزیکی، تعاملات اجتماعی و لذت بردن از طبیعت را فراهم می کنند. از این رو توجه به فضای سبز در شهر و شهر سازی امری مهم به نظر می رسد. فضای باز عمومی که در محلات معمولا با نام پارک معرفی می شوند مقصدی برای ساکنین جهت پیاده روی و انجام فعالیت های فیزیکی و بازی کودکان در اوقات فراغت را فراهم می کند. تحقیقات گذشته نشان داده که اگر دسترسی به پارک یا فضای سبز برای ساکنین آن منطقه راحت و نزدیک باشد ساکنین آن منطقه از پارک ها بازدید بیشتری خواهند داشت. این مقاله تاثیر نزدیکی بر میزان استفاده از پارک ها را امتحان می کند و فاکتورهای فیزیکی پارک ها که با میزان استفاده از پارک مرتبط می باشد را مورد ارزیابی قرار می دهد. در این تحقیق که به صورت پرسشنامه ای انجام شده، ۴ پارک در محلات مختلف در شهر بندرعباس مورد مطالعه قرار گرفت که ۶۵ پرسشنامه بصورت تصادفی بین ساکنین این محلات پخش شد. نتایج تحقیق نشان داده است که نزدیکی به پارک مهمترین علت برای انتخاب پارکها توسط مخاطبین شناخته نشده است. با توجه به نتایج تحقیق عوامل کیفی در مکان (راحتی، زیبایی و امکانات) به عنوان تاثیر گذارترین فاکتورها برای انتخاب و استفاده پارک شناخته شده. علاوه بر این نتایج نشان داد که حتی برای پارک های با فاصله ی کمتر از ۱۰ دقیقه هم بیشتر مردم از وسایل نقلیه برای رسیدن به پارک استفاده می کنند.

واژه های کلیدی: پارک، نزدیکی، ویژگی های فیزیکی، محله

مقدمه

اهمیت شهر و شهرسازی امروزه از دیدگاه سالم سازی محیط زیست در چهارچوب یک شهر سالم بیش از هر زمان مورد توجه قرار گرفته و به عنوان یکی از ضروریات توسعه پایدار مطرح است. توجه به فضای سبز شهری یا به عبارت دقیق تر توجه به سطوحی از کاربری های شهری با پوشش گیاهی که انسان آن را می سازد به منظور تولید اکسیژن، تعدیل دمای محیط، جذب برخی آلاینده ها، تثبیت برخی سطوح شیبدار، افزایش رطوبت و نهایتا بازدهی اکولوژیک باعث بالا رفتن کیفیت محیط زیست شهری می شود و برقراری تعاملات اجتماعی و مهمتر از آن نیاز به گذراندن اوقات فراغت و تفریح و استراحت شهروندان را فراهم می سازد (خمر و همکاران، ۱۳۹۲).

تامین فضاهای باز شهری برای تعاملات زندگی اجتماعی و حفظ حقوق نسل آتی، ضرورت حفظ تمامی امکانات طبیعی و تبدیل آن به مکان های تفریحی را ایجاد می نماید. بدیهی است ایجاد هماهنگی بین ساختارهای طبیعی و انسان ساخت، نیازمند شناخت توان و ظرفیت محیطی و انتخاب پهنه های مناسب برای تفرج است تا مطلوب ترین استفاده های مجاز از پارک های ملی صورت گیرد، به این گونه که در تعارض با پایداری و بقای مکان یاد شده نبوده و منابع آن بدون آسیب دیدگی برای نسل های آینده باقی بماند (امانی و همکاران، ۱۳۹۱).

وجود پارک ها و فضاهای سبز شهری محیط منحصر بفردی در چشم انداز شهری و فرصتی برای انواع فعالیت های فیزیکی، تعاملات اجتماعی و لذت بردن از طبیعت را فراهم می کنند (Hayward & Weitzer, 1984). حضور مردم در چنین فضاهایی به سلامت جسمی و روانی جامعه کمک خواهد کرد. پارک های شهری فرصتی را برای شهروندان برای انجام فعالیت های تفریحی مختلف فراهم می کنند و نقش مهمی در تشویق مردم در سنین و فرهنگ های مختلف به انجام فعالیت های فیزیکی دارند.

پارک های شهری با دسترسی خود، ارائه فرصت برای طیف گسترده ای از کاربران و فضای نیمه طبیعت- ساختاری خود مردم را به انجام فعالیت فیزیکی وا می دارند. بنابراین طراحی پارک، طراحی مجدد آن و نگهداری آن نقش مهمی در سلامت جامعه دارد. (McCormack et al., 2010)

علاوه بر این دسترسی به پارک که در نزدیکی ساکنین واقع شده و تجهیزات طبیعی آن نقش مهمی در سلامتی ذهنی جامعه ایفا می کند (Payne et al., 2005; Sugiyama et al., 2008) همچنین در کاهش اضطراب و افزایش صمیمیت نقش دارد (More & Payne, 1978) و همچنین در سلامت جسمی (Payne et al., 2005) و جلوگیری از افزایش وزن کودکان (Potwarka et al., 2008). بنابراین امروزه تاثیر محیط ساخته شده بر سلامت و زندگی مردم بعنوان یکی از زمینه های تحقیقاتی مهم معرفی می شود.

فضاهای باز عمومی در محلات که معمولا بصورت پارک معرفی می شوند، مقصدی را برای ساکنین جهت پیاده روی و انجام فعالیت های فیزیکی در اوقات فراغت فراهم می کنند (Bedimo-Rung et al., 2005). تحقیقات نشان داده است که ساکنینی که دسترسی راحت تری به چنین فضاهایی داشته اند بیشتر به فعالیت فیزیکی رغبت نشان داده اند که نهایتا منجر به پیاده روی و فعالیت فیزیکی بیشتری از جانب آنها شده است (Sugiyama et al., 2008). امروزه پیاده روی بعنوان یکی از راه حل های اصلی جهت جلوگیری از بیماری های مختلف مثل ناراحتی های قلبی شناخته می شود، بنابراین وجود پارک ها در همسایگی محلات می تواند به افزایش پیاده روی که از مهمترین فاکتورهای فعالیت فیزیکی می باشد و داشتن زندگی سالم کمک شایانی کند (Lee & Buchner, 2008).

بعلاوه تحقیقات نشان داده است که زندگی در کنار محیط های طبیعی بر سلامت روان ساکنین نیز تاثیرگذار خواهد بود (Hansmann et al., 2007; Sugiyama et al., 2008). بنابراین می توان نتیجه گرفت وجود پارک ها در محلات هم از جنبه سلامت روانی ساکنین و هم سلامت جسمی با افزایش فعالیت فیزیکی در سلامت زندگی جامعه موثر خواهد بود. بعلاوه تحقیقات نشان داده است که استفاده کنندگان متداول از پارک ها معمولا استانداردهای مورد نیاز در میزان فعالیت فیزیکی را نسبت به کسانی که از کاربران همیشگی پارک ها استفاده نمی کنند دارا می باشند (Giles-Corti et al., 2005).

همچنین نتایج بعضی از تحقیقات نشان داده است که فاصله از پارک و یا فضای باز با میزان استفاده و انجام فعالیت فیزیکی رابطه‌ی مستقیمی دارد (Kaczynski & Henderson, 2007) که این خود می‌تواند نتیجه‌ی قوی برای اثبات حضور پارک‌ها در محلات باشد که کاهش فاصله ساکنین از منزل تا پارک احتمالاً نتیجه‌ی مثبتی در افزایش میزان فعالیت فیزیکی خواهد داشت.

علاوه بر نزدیکی پارک کیفیت فضای سبز و یا پارک نیز باید مورد توجه قرار بگیرد. (McCormack et al., 2010) شواهد تا به امروز نشان می‌دهد که استفاده کنندگان و کاربران بالقوه فضای باز در فاصله نزدیک و با کیفیت خوب را ترجیح می‌دهند. بنابراین این مقاله قصد دارد تا میزان نقش نزدیکی بر میزان استفاده از پارک‌ها را امتحان کند و فاکتورهای فیزیکی پارک‌ها که با میزان استفاده از پارک مرتبط می‌باشد را بیابد.

سوابق و هدف از تحقیق

برومهل (1996) چندین فاکتور مربوط به پارک‌ها را که با میزان استفاده توسط کاربران مرتبط می‌باشد را معرفی کرده است. این عوامل شامل کمیت و کیفیت فضاها می‌باشند، کاراکترهای کاربران بالقوه (مثل وضعیت اجتماعی اقتصادی، سن، جنسیت و قومیت)، فاکتورهای روانشناختی (مثل خودکارآمدی، موانع فردی) که بر تصمیمات شخصی تاثیر گذار است، دسترسی به امکانات در محدوده محل زندگی (مثل مراکز تفریحی)، ارتباط بین ویژگی‌های پارک و نیاز کاربران محلی، تجهیزات پارک و احساس امنیت (Giles-Corti et al., 2005).

روش‌های مختلفی جهت برنامه ریزی و طراحی پارک‌ها مطرح شده است. کرنز (1978) چهار روش متفاوت برای طراحی فضای سبز در مناطق مسکونی عنوان کرده است: پارک‌ها به عنوان فضاهای تفریحی منفعل طراحی می‌شوند، صرفاً پارک، فضاهای تفریحی فعال، زمین‌های بازی، مکانهایی که امکانات تفریحی برای بزرگسالان را فراهم کرده. کرنز همچنین ادراک کاربران را از پارک‌ها با طراحان متفاوت می‌داند. جونز (2006) فرهنگ و محیط را دو عامل مهم در شکل دادن به زندگی و اجتماعات مردم می‌داند که در نتیجه فضاهای سبز و پارک‌ها را به شدت تحت تاثیر خود قرار می‌دهد. فضاهای سبز بطور کلی به سه دسته‌ی عمومی، نیمه عمومی و خصوصی تقسیم بندی می‌شوند. در این تحقیق تنها فضاهای باز عمومی مورد مطالعه قرار گرفته است. فضاهای باز عمومی مکان‌هایی هستند که نیازهای خصوصی و مشترک جامعه را پوشش میدهد.

در پژوهش بدنبال یافتن یک پارک مناسب و ایده آل دو عامل نحوه‌ی استفاده از پارک و مخاطبین پارک مورد توجه قرار می‌گیرد (Whyte, 1980). پژوهش‌های کیفی و کمی فاکتورهایی را که با میزان استفاده از پارک مرتبط می‌باشند را در نزدیکی، دسترسی، زیبایی، امکانات فضای سبز، راحتی و امنیت پارک خلاصه کرده اند (Giles-Corti et al., 2005). نظریه پردازان شهری بسیاری از ویژگی‌های فیزیکی که بر میزان استفاده از پارک تاثیر گذار می‌باشد را معرفی کرده اند، مثل دسترسی، نزدیکی، موقعیت، نفوذپذیری، خوانایی، راحتی، کیفیت و سطح تراکم، امکانات و تجهیزات، زیبایی و امنیت (Madanipour, 1999; Whyte, 1980). بسیاری از پژوهش‌ها تاثیر کیفیت پارک‌ها را بر میزان استفاده از پارک مطرح کرده اند. کیفیت فضا به تجهیزاتی که مکان فراهم می‌کند و فرصتی برای تمام گروه‌های سنی تا از مکان مورد نظر استفاده کنند بر میگردد. برای خلق چنین فرصتی پارک‌ها به تجهیزات و فعالیت‌های مختلفی نیاز دارند. فعالیت‌ها و امکانات مختلف عمومی همچون آهن ربایی مردم را به خود جذب می‌کند و بعنوان فاکتورهایی برای اندازه گیری استفاده از پارک در نظر گرفته می‌شود (Karuppannan & Sivam, 2012).

این فاکتورها می‌تواند در نهایت در پنج دسته اصلی خلاصه شود: دسترسی، نزدیکی، امنیت، زیبایی و امکانات. بنابراین در این تحقیق عوامل ذکر شده در رابطه با میزان استفاده کاربران از پارک‌ها در محلات مسکونی مورد مطالعه قرار گرفته است. چهارچوب کلی برای ارزیابی استفاده از پارک بر اساس کانسپت PPS و کانسپت وایت (2000) مورد بررسی قرار گرفته است. این تحقیق تنها تمرکز بر روی ویژگی‌های فیزیکی و عملکردی پارک‌ها دارد تا فاکتورهای اجتماعی. بسیاری از پژوهش‌ها تاثیر کیفیت پارک‌ها را بر میزان استفاده از پارک مطرح کرده اند. کیفیت فضا به تجهیزاتی که مکان فراهم می‌کند و فرصت

برای تمام گروه های سنی تا از مکان مورد نظر استفاده کنند بر میگردد. برای خلق چنین فرصتی پارک ها به تجهیزات و فعالیت های مختلفی نیاز دارند. فعالیت ها و امکانات مختلف عمومی همچون آهن ربایی مردم را به خود جذب می کند و بعنوان فاکتورهایی برای اندازه گیری استفاده از پارک در نظر گرفته می شود (Karuppanan & Sivam, 2012).

دسترسی مکان بر اساس اتصال فیزیکی و بصری در محلات مسکونی می تواند معرفی شود (Whyte, 2000). همچنین مدت زمان از منزل تا پارک و همچنین نزدیکی در محلات مسکونی بعنوان دسترسی معرفی میشود (Pasaogullari & Doratli, 2004) که در این تحقیق به علت هدف اصلی که مرتبط با نزدیکی پارک می باشد این فاکتور نیز بصورت جدا اندازه گیری شده است و همچنین فاصله از منزل تا پارک بعنوان نزدیکی مطرح شده است. در واقع برای افزایش میزان استفاده از پارک، نزدیکی به پارک و سهولت دسترسی نقش مهمی را ایفا می کنند (Calthorpe, 1993). در حقیقت موقعیت و دسترسی به پارک نقش مهمی در جذب مردم ایفا می کند (Calthorpe, 1993). راحتی شامل احساس امنیت، ازدحام و خلوتی فضا می باشد. امکانات و تجهیزات که نقش مهمی در رسیدن به راحتی ایفا می کنند و در افزایش میزان کاربرد پارک موثر میباشد، ولی در خیلی از مطالعات نادیده گرفته می شود (Pasaogullari & Doratli, 2004) می تواند شامل تجهیزات و امکاناتی برای انجام سایر فعالیت های تفریحی و ورزشی در پارک باشد. تصویر مکان که در دید بصری مخاطبان نقش مهمی را دارد می تواند شامل جذاب بودن مکان، زیبایی آن و تمیزی فضا باشد.

نقش مسافت بر استفاده از پارک ها

در رابطه با مسافت برای به حداقل رساندن فاصله ساکنین تا پارک ها و فضای سبز، چنین فضاهایی باید در بافت مسکونی محلات قرار بگیرند. بنابراین موقعیت و طراحی فضاهای باز عمومی نقش مهمی در اجتماع مردم در پارک ها دارد (Calthorpe, 1993). در همین رابطه هلینگ (1998) بر اهمیت ساختار شهری تاکید می کند که ساختار شهر فشرده می تواند دسترسی فیزیکی را افزایش دهد که در نهایت منجر به کاهش فاصله تا پارک می شود. همچنین لوینسون (1998) نزدیکی بوسیله دو فاکتور را معرفی می کند؛ یکی عنصر زمانی (فاصله زمانی بین دو نقطه) و عنصر فضایی که منعکس کننده توزیع فعالیت هاست. علاوه بر این طبق گفته ی پرولف (1985) نزدیکی که با کاهش فاصله بین مبدا و مقصد فراهم می شود می تواند همچنین به کاهش حمل و نقل کمک کند و همچنین در افزایش پتانسیل تعاملات اجتماعی تاثیر گذار است. بعلاوه گرتز و مینتز (1996) ادعا می کنند که اگر شهروندان در نزدیکی یک پارک زندگی نکنند آن پارک در ساعات زیادی از روز خالی از حضور مردم خواهد بود. همچنین تحقیقات گذشته نشان داده که کاهش فاصله از خانه تا پارک می تواند بر میزان استفاده کاربران و همچنین دلیل استفاده (برای فعالیت فیزیکی و یا تفریح) تاثیر گذار باشد. در تحقیقی در استرالیا تاثیر نزدیک بودن به پارک از دسترسی فیزیکی مهمتر شناخته شده است و مهمترین مانع استفاده شهروندان از پارک معرفی شده، همچنین نتایج نشان داده است که شهروندان تنها تا شعاع ۵۰۰ متری را برای رسیدن به پارک را نزدیک شناخته و پیاده به آن مکان می رفتند (Pasaogullari & Doratli, 2004).

روش تحقیق

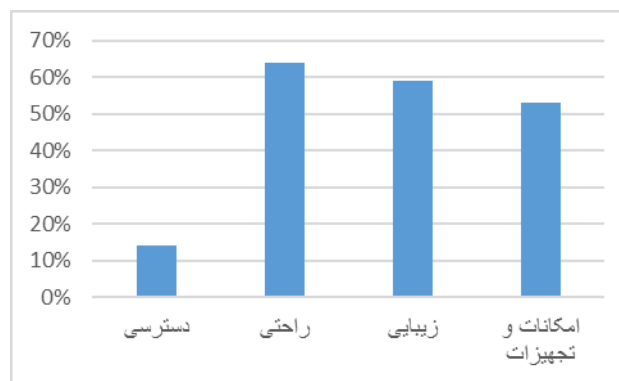
در این تحقیق پارک های مختلف در محلات شهر بندرعباس مورد مطالعه قرار گرفته است. شهر بندرعباس در حاشیه جنوب ایران و سواحل شمالی خلیج فارس قرار گرفته است و از جمله شهرهای مهم جنوب کشور و مرکز استان هرمزگان می باشد. در این مطالعه ۶۵ پرسشنامه در ۴ محله مختلف شهر بندرعباس بصورت تصادفی پخش شد که در نهایت ۶۱ پرسشنامه مورد بررسی قرار گرفت.

پرسشنامه در دو بخش تهیه شد. در بخش اول درباره ی اطلاعات پارک و علت عدم استفاده از پارک در محله از پاسخ دهندگان پرسیده شد و همچنین نحوه ی رفتن به پارک و مدت زمان از منزل تا پارک. در سوال اول از پاسخ دهندگان خواسته شد که پارکی را که بیشترین بازدید از آن را دارند انتخاب کنند (نزدیک و یا دور)، اگر پاسخ به سوال اول "پارک خارج از محله" بود مخاطبین به سوال دوم که علت عدم استفاده شان از پارک نزدیک و یا در محله بود هدایت می شدند. که در ۸

فاکتور مرتبط با راحتی (۳ سوال)، امکانات (۲ سوال)، زیبایی (۲ سوال)، و دسترسی (۱ سوال) خلاصه شده و در بخش دوم اطلاعات فردی شامل جنسیت، سن و میزان تحصیلات پرسیده شد.

یافته ها و تحلیل داده ها

نتایج پرسشنامه نشان داده است که تنها ۴۷٪ پاسخ دهندگان پارک نزدیک به محل زندگی خود را انتخاب کرده اند. در بین علت عدم انتخاب پارک نزدیک راحتی با ۶۴٪ و زیبایی با ۵۹٪ بیشترین علت عدم استفاده شهروندان گزارش شده است و دسترسی تنها با ۱۴٪ پایین ترین علت عدم استفاده کاربران برای پارک در محلات بوده است. این نتیجه را می توان به نحوه رفتن مردم به پارک ها مرتبط دانست. حدود ۸۰٪ از پاسخ دهندگان که پارک نزدیک در محلات خود را انتخاب کرده اند با ماشین به پارک می رفتند این در حالیست که ۴۷٪ بازدیدکنندگان مدت زمان رسیدن به پارک را کمتر از ۱۰ دقیقه گزارش کرده اند. نتایج این تحقیق نشان میدهد دسترسی و نزدیکی به پارک بعنوان مهمترین عامل برای شهروندان ساکن در محلات مسکونی شناخته نمی شود، که این نتایج بر خلاف یافته های تحقیقات گذشته در کشورهای دیگر می باشد (Gratz & Mintz, 1996; Kaczynski & Henderson, 2007).

شکل ۱: عوامل فیزیکی موثر بر علت عدم انتخاب پارک در محلات

این نتایج را می توان به فرهنگ مردم در ایران و این ناحیه از کشور مرتبط دانست که با اینحال این نتایج بعنوان هشدار برای طراحان و برنامه ریزان شهری برای طراحی بهتر فضاهای سبز شهری از جمله پارک های در محلات شهر و همچنین طراحی مسیر دسترسی از محلات تا پارک می باشد. می توان دسترسی تا پارک ها را هم از لحاظ بصری و هم فیزیکی تقویت کرد و با طراحی مسیرهای پیاده در محلات و جدا سازی آن از مسیر ماشین رو مسیری امن برای پیاده روی مردم طراحی کرد و همچنین با توجه به اقلیم شهر بندرعباس که تابستانهای گرم و زمستان معتدل خصیصه بارز اقلیمی این شهر می باشد طراحی سایه بانی بوسیله کاشت درختان در مسیر پیاده روی ها می تواند به راحتی مردم و دور بودن از شدت گرما کمک کند. از طرفی دیگر تحقیقات گذشته نشان داده است افزایش دانش مردم نسبت به پیاده روی و فعالیت فیزیکی می تواند در افزایش میل آنها به پیاده روی موثر باشد (Omar et al., 2013). بنابراین با افزایش آگاهی شهروندان نسبت به پیاده روی می توان در تشویق آنها برای پیاده روی تا پارک های نزدیک تاثیر گذار باشد.

از عوامل دیگر در افزایش رغبت مردم به استفاده از پارک نزدیک می توان به کیفیت های فیزیکی آن پارک اشاره کرد. فراهم کردن محیطی که مردم در آن احساس راحتی کنند مثل فراهم کردن محیطی برای نشستن، عدم احساس ترس و حضور سایر مردم می تواند در افزایش حضور مردم موثر واقع شود. همچنین تصویر مکان که شامل زیبایی و جذاب بودن پارک و تمیزی آن می باشد در حضور مردم در پارک موثر می باشد. از طرف دیگر فراهم کردن امکاناتی برای مردم برای انجام فعالیت های فیزیکی و تفریحی مختلف می تواند دلیلی برای حضور مردم در پارک ایجاد کند.

نتیجه گیری

در این پژوهش پارک ها و فضای سبز در ۴ محله مختلف شهر بندرعباس مورد بررسی قرار گرفت که نتایج نشان داد نزدیکی به پارک مهمترین علت برای انتخاب آن پارک توسط مخاطبین شناخته نشده است. با توجه به نتایج تحقیق عوامل کیفی در مکان بعنوان تاثیر گذارترین فاکتورها برای انتخاب پارک شناخته شد. در این تحقیق تنها به عوامل فیزیکی برای انتخاب پارک مورد بررسی قرار گرفته است و عوامل دیگر مثل فردی و اجتماعی مورد بررسی قرار نگرفته است که می تواند برای تحقیقات آتی در نظر گرفته شود. نتایج این پژوهش عدم انتخاب پارک های نزدیک و استفاده معمول کاربران از وسایل نقلیه را حتی در فواصل کم نشان می دهد ، تحقیقات آینده میتواند به علت بررسی این انتخاب شهروندان بپردازد.

منابع

- خمر، غلامعلی، شاه مرادی لقمان، حیدری تاشه کبود، اکبر، ۱۳۹۲، معیارهای مکان یابی پارک های شهری برای ارتقاء محیط اجتماعی (مطالعه موردی پارک یعقوب لیث شهر زابل)، مجله پژوهش و برنامه ریزی شهری، سال چهارم، شماره ۱۲.
- امانی، مینا، لقایی، حسینعلی، عتابی، فریده، موسوی فاطمی، حسین، ۱۳۹۱، طراحی پارک با رویکرد پایداری در دره ی وردیج شهر تهران، هویت شهر، شماره ۱۱، سال ششم
- Bedimo-Rung, A. ., Mowen, A. ., & Cohen, D. . (2005). The significance of parks to physical activity and public health: a conceptual model. *Am J Prev Med*, 28(2), 159–168.
- Broomhall, M. . (1996). Study of the availability and environmental quality of urban open space used for physical activity. *Master's Thesis, Department of Public Health, University of Western Australia, Perth.*
- Calthorpe, P. (1993). *The Next American Metropolis*. New York: Princeton Architectural Press.
- Cranz, G. (1978). Changing roles of urban parks – from pleasure ground to open space. *Landscape*, 22.
- Giles-Corti, B., Broomhall, M. H., Knuiaman, M., Collins, C., Douglas, K., Ng, K., ... Donovan, R. J. (2005). Increasing walking: how important is distance to, attractiveness, and size of public open space? *American Journal of Preventive Medicine*, 28(2 Suppl 2), 169–76.
- Gratz, R. ., & Mintz, N. (1996). *Cities: Back from the Edge: New Life of Downtown*. New York: Preservation Press, Wiley.
- Hansmann, R., Hug, S. ., & Seeland, K. (2007). Restoration and stress relief through physical activities in forests and parks. *Urban Forestry Urban Greening*, 6.
- Hayward, D., & Weitzer, W. (1984). The public image of urban parks: past amenity, present ambivalence, uncertain future. *Uncertain Future*, 8, 243–268.
- Helling, A. (1998). Changing intra-metropolitan accessibility in U.S. evidence from Atlanta. *Progress in Planning*, 49(Part 2), 55–107.
- Jones, D. (2006). *The ecological history of Adelaide 3: The historical evolution of the present landscape*.
- Kaczynski, A., & Henderson, K. (2007). Environmental correlates of physical activity: a review of evidence about parks and recreation. *Leisure Sciences*, 29.
- Karuppappan, S., & Sivam, A. (2012). Comparative analysis of utilisation of open space at neighbourhood level in three Asian cities: Singapore, Delhi and Kuala Lumpur. *URBAN DESIGN International*, 18(2), 145–164. doi:10.1057/udi.2012.34
- Lee, I. ., & Buchner, D. . (2008). The importance of walking to public health. *Med Sci Sports Exerc*, 40.
- Levinson, D. . (1998). Accessibility and the journey to work. *Journal of Transport Geography*, 6(1), 11–21.
- Madanipour, A. (1999). Why are the design and development of public spaces significant for cities? *Environment and Planning B: Planning and Design*, 26(6), 879–891.
- McCormack, G. ., Rock, M., Toohey, A. ., & Hignell, D. (2010). Characteristics of urban parks associated with park use and physical activity: A review of qualitative research.
- More, T., & Payne, B. (1978). Affective responses to natural areas near cities. *Journal of Leisure Research*.

Omar, W., Patterson, I., & Pegg, S. (2013). Using a Health Belief Model to investigate the walking behaviour of residents living in Kuala Lumpur, Malaysia. *Annals of Leisure Research*, 16, 16–38.

Pasaogullari, N., & Doratli, N. (2004). Measuring accessibility and utilization of public spaces in Famagusta. *Cities*, 21(3), 225–232. Payne, L., Orsega-Smith, E., Roy, M., & Godbey, G. (2005). Local park use and personal health among older adults: an exploratory study. *Journal of Park and Recreation Administration*, 23.

Perlof, H. (1985). *Art of Planning*. New York: Plenum Press.

Potwarka, L. ., Kaczynski, A. ., & Flack, A. . (2008). Place to play: association of park space and facilities with healthy weight status among children. *Journal of Community Health*, 33.

Sugiyama, T., Leslie, E., Giles-Corti, B., & Owen, N. (2008). Associations of neighbourhood greenness with physical and mental health: do walking, social coherence and local social interaction explain the relationships? *J Epidemiol Community Health*, 62.

Whyte, W. . (1980). The social life of small urban spaces. *Washington DC: Conservation Foundation*.

SID

سرویس های ویژه

سرویس ترجمه تخصصی

کارگاه های آموزشی

بلاگ مرکز اطلاعات علمی

سامانه ویراستاری STES

فیلم های آموزشی

کارگاه های آموزشی مرکز اطلاعات علمی

مقاله نویسی علوم انسانی

اصول تنظیم قراردادها

آموزش مهارت های کاربردی در تدوین و چاپ مقاله